

EEN LOT UIT DE LOTERIJ

(Originele Drentse versie: Zeg nooit vis voordat ie in de pan is)

Klucht in drie bedrijven

door

MARTIN WOLF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN LOT UIT DE LOTERIJ – ZEG NOOIT VIS VOORDAT IE IN DE PAN IS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN WOLF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Klaas Vaak - Fabrieksarbeider en ontevreden met zijn leven.

Beppie Vaak - Zijn vrouw.

Bella Vaak - Hun dochter.

Theo Vaak - Broer van Klaas.

Angelique Vaak - Zultkoffer zijn vrouw.

Buurvrouw Kwakernaak - Zeer nieuwsgierig.

Govert van Achteren - Huishoudelijke hulp.

John J Rambo - Persoonsbeveiliging.

Coba - Bakkersvrouw.

Loes Zijlstra - Controleuse Ziektewet, Waarzegster.

DECOR:

1^e bedrijf een sober ingerichte kamer.

2^e en 3^e bedrijf een luxe ingerichte kamer.

EERSTE BEDRIJF

(De inrichting in het eerste bedrijf is erg sober. Ergens staat een rode stoel. *(Die komt weer terug in de Beer is los "30 jaar later")*)

Eerste toneel

(Klaas, Beppie)

KLAAS: *(ligt op zijn knieën op de grond te zoeken)* Potverdorie, waar heb ik nou die euro laten vallen?

BEPPIE: *(komt op)* Zoek je iets?

KLAAS: Nee, ik heb jeuk aan mijn knieën en nu schuur ik ermee over de mat, nou goed?

BEPPIE: Oh, wat mij betreft wel hoor, maar dan kun je net zo goed gewoon krabben, dat gaat sneller en dan slijt de mat ook niet zo snel. Want het zal nog wel een tijdje duren voordat wij nieuwe vloerbedekking krijgen, of niet?

KLAAS: Zeg maar gerust een jaar of wat, want als het al zover is dat ik een half uur rond moet kruipen om een euro terug te vinden, dan moet ik wel een halve eeuw kruipen om geld te vinden voor een nieuwe mat.

BEPPIE: Ach, je moet maar denken, alles wat wij hebben, daar zijn we ook dubbel zo blij mee.

KLAAS: Nou, een mooie troost als je niks hebt. *(Rolt een shagje)*

BEPPIE: *(voorzichtig)* Als je nou eens stopt met roken, dat zou ons al gauw 60 euro per week schelen.

KLAAS: Ja, neem dat ook nog van me af, dan heb ik helemaal niks meer om voor uit bed te komen.

BEPPIE: Maar je hebt toch je werk...

KLAAS: *(boos)* Mijn werk, ja, mijn werk! Begin niet over mijn werk! De dag dat ik veel geld heb, is de dag dat ik ontslag neem en die vreselijke slavendrijver vertel wat ik van hem vind. Hou je alsjeblieft stil over die patjakker daar in Hoogeveen, bah, bah en nog eens bah.

BEPPIE: Hou je toch stil man, die mensen daar die zorgen er in ieder

geval voor dat wij brood op de plank hebben en iedere dag ons warme prakje.

KLAAS: Ja, en daar heb je het dan ook net mee gehad, nooit hebben we iets moois, wij rijden niet in een auto, wij kopen nooit nieuwe kleren, wij hebben nooit een gevulde koek bij de koffie maar ik kan wel iedere dag door weer en wind op de fiets daarheen ploeteren en weer terug, meestal twee keer tegenwind en op de koop toe word ik afgesnauwd als ik een keer een piepklein foutje maak. Als ik dan kijk naar mijn broer Theo, die heeft een eigen huis.

BEPPIE: Wij toch ook.

KLAAS: Wij ook ja, maar wij zitten tot de nek in de schulden en Theo niet, en hij heeft een grote auto waar hij mij iedere morgen mee voorbij scheurt, en hoe harder als het regent hoe harder hij toetert met dat grote schip van hem.

BEPPIE: Dan had je ook maar een vak moeten leren vroeger, maar dat wou je niet.

KLAAS: Wil jij zeggen, dat ik niks geleerd heb, toevallig heb ik wel 6 jaar lagere school en heb ik in de derde klas de Ambacht school mogen verlaten.

BEPPIE: Ja, omdat je niet drie keer dezelfde klas over mocht doen.

KLAAS: Ooh, schimp maar op mij af, oh daar ligt mijn euro, dan kan ik tenminste een kopje koffie kopen vanmiddag. *(Pakt de jas en zijn broodtrommel van de stoel)* Tot vanavond. *(Af)*

BEPPIE: Ja, tot vanavond, wat is hij toch slecht te spreken de laatste tijd, ik durf hem haast niet eens wat te vertellen over de verrassing, die ik voor hem in petto heb, *(loopt naar de bloempot, trekt de plant eruit, en haalt er een kistje onderuit)* €17,50 een half jaar heb ik er voor gespaart, en eindelijk heb ik het bij elkaar.

Tweede toneel

(Beppie, Bella)

BELLA: Goedemorgen, is vader al weg?

BEPPIE: Ja, hij had tegenwind, daarom is hij eerder weggegaan.

BELLA: Toch wel lastig hoor, dat we geen auto hebben. Straks wil ik nog even naar de Wijk om de laatste dingen te regelen voor mijn reis maar nu moet ik er op de fiets heen.

BEPPIE: Ook al hadden we een auto, dan was pa de enige die erin kon rijden. Wij hebben immers geen rijbewijs.

BELLA: Nou, dat rijbewijs kunnen we dan toch wel halen?

BEPPIE: Oh ja, maar als je toch naar de Wijk gaat, moet je even langs kapper Wolf gaan, weet je waar die zit?

BELLA: Jawel.

BEPPIE: Ga daar dan even langs, dan krijg je van mij €17,50 om daar een staatslot te kopen, want ik heb gehoord dat het winnende lot daar vaak valt.

BELLA: Wat! Kost zo'n stukje papier €17,50?

BEPPIE: Ja, maar je hebt een kans van één op twee dat je een miljoen euro wint, tenminste, dat zegt die man op de televisie.

BELLA: Hoe weet je dat nu? De televisie is al een half jaar kapot.

BEPPIE: Nou ja, dat zei hij een half jaar geleden.

Derde toneel

(Beppie, Bella, Buurvrouw)

BUURVROUW: *(komt binnen, vol bravoure)* Dag... hoe is het hier?

BELLA en BEPPIE: *(kortaf)* Goed.

BUURVROUW: *(onverstoorde)* Wat is die man van jou toch een chagrijn. Ik kwam hem net tegen en ik riep naar hem: "Zo Klaas, moet je dat hele rottige eind weer tegen de wind in fietsen?" Toen stapte hij van de fiets, greep een steen en gooide die bijna naar mijn hoofd! Ik kon nog net wegspringen. Maar toen stapte hij weer op, kreeg hij zijn broek in de ketting en viel met fiets en al. Zijn knie door de broek, helemaal onder het bloed. *(Lacht uitbundig)*

BEPPIE: Daar hoef je anders helemaal niet om te lachen hoor, die arme man kan zijn been wel gebroken hebben.

BUURVROUW: Daar heeft hij dan meer last van dan ik, maar ik ga

weer naar huis, want de koffie zal hier nog wel niet klaar zijn, dacht ik zo. (*Tegen Bella*) Zozo, dus jij gaat helemaal naar de andere kant van de wereld, heb ik gehoord.

BELLA: Van wie heb je dat gehoord dan?

BUURVROUW: Van Coba, de vrouw van de bakker natuurlijk. Wanneer vertrek je?

BELLA: Dat weet ik nog niet, maar ik kan elk moment een brief van mijn tante Isadora krijgen en dan moet ik op stel en sprong weg.

BUURVROUW: Oh ja, je gaat alleen zeker want je hebt toch geen verkering, of wel?

BEPPIE: Vraag toch niet zoveel, je hoeft toch niet alles te weten.

BUURVROUW: Oh, maar als je niks vraagt, kom je ook niks te weten. Maar je hoeft het niet te zeggen hoor, ik kom er toch wel achter... (*naar de deur*) Nou, ik kom wel weer eens langs, want bij mij kom je toch niet. Doeg. (*Gaat weg*)

BELLA: Nee, bij jou komen we inderdaad niet, eigen schuld, zeurkous.

BEPPIE: Ach, doe maar niet lelijk tegen haar, ze heeft verder ook al niks. Ze zit altijd alleen thuis, en als ze dan eens bij ons komt, dan vraagt ze wel veel, maar verder doet ze geen vlieg kwaad. Maar wat ik wilde zeggen, over dat staatslot, daar moet je niets over tegen je vader zeggen hoor. Want als hij hoort dat zo'n ding €17,50 kost, dan schreeuwt hij meteen dat hij liever een fles jenever had gekocht en dat het weggegooid geld is.

BELLA: Ja, ja, dat begrijp ik wel. Geef me dat geld nu maar, dan ben ik met de koffie wel weer thuis.

BEPPIE: Je bekijkt het maar, hier heb je het geld, en wees er zuinig op want ik heb er een half jaar voor gespaard. En koop het alleen bij Wolf hoor, want daar valt de prijs meestal. Ik ga koffiebonen malen. (*Gaat weg*)

BELLA: Poeh, €17,50 voor zo'n rot lot en die kans van één op twee geloof ik ook nog steeds niet, maar vooruit dan maar. (*Wil weggaan*)

Vierde toneel

(*Bella, Coba*)

COBA: *(komt op)* Hoi, of was je net van plan om weg te gaan?

BELLA: Ja, ik moet een staatslot kopen voor mijn moeder.

COBA: Zo, zo, ze trapt een flinke deur in. Bij mij koopt ze nooit meer dan een wit brood en één keer per week een oudewijvenkoek. Of heeft ze een erfenis gekregen?

BELLA: Nee, maar ze heeft net zo lang gespaard tot ze €17,50 bij elkaar had, en vandaag moest ik toch naar de Wijk, dus koop ik daar een lot.

COBA: Koop je dat helemaal in de Wijk?

BELLA: Ja, mijn moeder zegt dat daar de prijs altijd valt.

COBA: Nou, dat zal dan wel, want bij mij is hij nog nooit gevallen.

BELLA: Doe jij ook altijd mee?

COBA: Ja hoor, elke maand. Kijk, hier heb ik het lot van vorige maand. *(Pakt lot uit de portemonnee)*

BELLA: Zal ik dat lot wel mogen hebben? Dan kan ik die mensen in de Wijk laten zien wat ik bedoel.

COBA: Oh, jawel hoor, ik had deze maand toch geen prijs.

BELLA: Win je wel eens wat?

COBA: Nee, nooit, zo nu en dan eens een tientje, maar dat is het dan ook.

BELLA: Maar mijn moeder zegt dat je kans hebt van één op twee op een miljoen.

COBA: Nou, daar komt je moeder snel genoeg achter als ze een keer meedoet. Dan zal ze zelf ook wel doorhebben dat het eerder een kans van één op één miljoen is. Maar heb je verder nog iets nodig vandaag?

BELLA: Ja, doe maar één wit brood, dat is wel genoeg. Zet hem maar op de rekening.

COBA: Ja, dat komt wel goed. Nou, veel plezier in de Wijk. *(Af)*

BELLA: Bedankt, succes met je brood vandaag.

Vijfde toneel

(Bella, Klaas)

(Klaas komt op; knie bloedend door de broek, hij hinkt en kijkt dramatisch)

BELLA: *(quasi verbaasd)* Goh pa, wat heb jij nu?

KLAAS: Oh, ik ben aan de dood ontsnapt. Ik fietste hier door de straat en toen viel er een olifant uit de boom, bovenop mij...

BELLA: Is dat echt gebeurd, of wil je liever niet zeggen dat je de buurvrouw met een steen wilde gooien?

KLAAS: Oh, is die heks alweer langs geweest om te zeuren? Sinds dat mens hier woont, kun je niets meer doen of ze bemoeit zich er wel mee. Maar ik ga naar je moeder toe, die moet er maar even wat verband omheen doen.

BELLA: Weten ze op je werk wel dat je vandaag niet komt?

KLAAS: Nee, nog niet, maar dat kan me niets schelen. Als het aan mij lag, zou ik er nooit meer heen gaan. *(Telefoon rinkelt)* Oh, daar bellen ze vast al. *(strompelt naar de telefoon toe)* Ja, met Klaas Vaak... Ik ben te laat omdat ik onder een olifant ben gekomen... Nee, de olifant was niet beschadigd, alleen mijn hele been zit in de kreukels... Oh, dat kan jou niets schelen? ... Oh, als het aan jullie lag, zou ik nooit meer naar het werk komen... Oh, het is al goed hoor, ik blijf wel een week of wat in de ziektewet... Dag. *(tegen Bella)* Zo, die zien mij de eerste zes weken niet meer terug.

BELLA: Maar dat kan toch niet? Dan bedrieg je de staat!

KLAAS: Dat kan me niks schelen, ze bedriegen mij al twintig jaar. Maar ik ga nu naar je moeder, want ik bloed als een rund. *(Af)*

BELLA: Nou, ik ga ook maar eens, dan ben ik om tien uur mooi weer thuis. *(Af)*

Zesde toneel

(Beppie, Klaas)

(Achter het toneel)

BEPPIE: *(paniekerig)* Oh, wat heb je toch? Oh... oh... je hele knieschijf kan wel verbrijzeld zijn, ga gauw op de bank liggen...

KLAAS: *(samen met Beppie op)* Och mens, stel je toch niet aan, het is gewoon wat geschaafd. Maak er toch niet zo'n drama van.

BEPPIE: Je kunt wel bloedvergiftiging oplopen, doe je broek maar eens uit.

KLAAS: Haha... ik ben gek? Ik ga hier niet als een nudist rondlopen. Straks komt de buurvrouw binnen,

BEPPIE: Ach man, je hebt toch wel een onderbroek aan?

KLAAS: Jawel, maar daar zit een gulp in, daar kun je de kop wel door steken.

BEPPIE: Doe toch niet zo kinderachtig, en de buurvrouw komt echt niet, want die heeft hier vanochtend helemaal geen boodschap.

KLAAS: Oh, dat zegt niks bij de buurvrouw. Maar goed, kijk de andere kant maar even op, want ik zal het hele zaakje wel weer uit de gulp hebben hangen.

BEPPIE: Zoveel heb je anders niet om te hangen. *(Kijkt toch even de andere kant op)*

KLAAS: *(doet de broek uit, heeft een grote, niet lange onderbroek aan)* Je mag weer kijken.

BEPPIE: De schade valt volgens mij mee, je kunt morgen wel weer aan het werk.

KLAAS: Deze jongen gaat de eerste zes weken niet meer naar zijn werk... punt uit.

BEPPIE: Maar je kunt toch niet zes weken voor niets thuisblijven?

KLAAS: Voor niets, zeg je? Mens, ik lig hier bijna tot op het bot open. Nee hoor, de eerste zes weken ben ik hier op deze bank te vinden. Het geld stroomt wel binnen.

BEPPIE: Nou, ik ga wel even wat verband halen. Als die man van de ziektewet komt, dan lijkt het tenminste nog wat. Wacht maar even. *(Af)*

Zevende toneel

(Klaas, Buurvrouw)

BUURVROUW: *(van achter het toneel)* VOLK!!!

KLAAS: *(springt op, grijpt het tafelkleed, trekt het van de tafel, alles wat erop staat valt op de grond, doet het laken om zijn middel en roept)* Ja, wat is er te zeuren!!!

BUURVROUW: *(begint uitbundig te lachen zodra ze Klaas ziet)*
Hahaha hahaha, studeer je voor sjeik van Koeweit?

KLAAS: *(kwaad)* Ach mens, sta toch niet zo stom te lachen.

BUURVROUW: *(zingt)* De sjeik van Koeweit die was zijn koe kwijt, toen liet hij een scheet in het tafelkleed, hahahahaha...

KLAAS: Houd toch op met dat gelach, anders laat ik bij jou een scheet in het tafelkleed. Wat kom je hier doen? Niks... nou, mooi, rot dan maar weer op.

BUURVROUW: Nee, Klaas Koeweit, ik ga niet weg, ik heb belangrijk nieuws voor je.

KLAAS: Mooi bedankt, de mazzel. *(Steekt zijn hand op, daardoor valt het tafelkleed op de grond)*

BUURVROUW: Ooooh, kijk eens aan, meneer studeert voor nudistenloper. Wat heb jij een onwijs grote gulp in je onderbroek, ik kan er bijna inkijken! Laat mij eens even kijken.

Achtste toneel

(Klaas, Buurvrouw, Beppie)

BEPPIE: *(komt op)* Wat doen jullie daar?

KLAAS: Niks!!!

BUURVROUW: Jawel hoor, hij zei tegen mij: "Oh, buurvrouw, ik krijg van mijn Beppie toch zo weinig aandacht" en toen sprong hij zo bovenop mij.

BEPPIE: Oh, is dat zo? *(Pakt het brood dat nu op de grond ligt en slaat Klaas ermee om de oren)* Viespeuk die je bent, schuinsmarcheerder, flapdrol, vies mannetje, uit de kamer, beest!

KLAAS: Auw, niet slaan, denk aan mijn been, ik ben toch gewond.
(Jammert en gaat af)

BEPPIE: En nu jij! Wat deed jij met mijn man? Zeg op!

BUURVROUW: Ach, dat was niks, ik plaagde hem gewoon een beetje, en toen viel het tafelkleed op de grond en toen zei ik wat over zijn mooie onderbroek en toen kwam jij binnen...

BEPPIE: En toen?????

BUURVROUW: Niks en toen, nou ja, daar was je zelf bij.

BEPPIE: Ik ben niet gauw kwaad, maar blijf van mijn Klaasie af, want daar ben ik gek op.

BUURVROUW: Dat kan ik me niet voorstellen, maar goed, waar ik eigenlijk voor kwam: ik heb net van de post een brief gekregen, maar die is eigenlijk voor jullie bestemd... ik heb hem natuurlijk alvast opengetrokken voor de zekerheid, maar er stond weinig bijzonders in. Om eerlijk te zijn begreep ik er niks van, het is in het buitenland geschreven.

BEPPIE: Heb je een brief opengetrokken die voor ons bestemd is????

BUURVROUW: Ja natuurlijk. Ik bedoel, ze hadden er toch wel een verkeerde naam en adres op kunnen zetten, die van jullie, en dat hij eigenlijk voor mij bestemd was. Maar ik heb geen familie die van de andere kant van de wereld komt, dus hij zal wel voor jullie zijn.

BEPPIE: Oh, nou ja, het is niet anders, bedankt dat je hem hebt gebracht, hé.

BUURVROUW: Lees je hem dan niet meteen?

BEPPIE: Jawel, maar ik wacht tot je weg bent, dit gaat je verder niks aan.

BUURVROUW: *(boos, loopt naar de deur)* Ik kom er toch wel achter!!! *(Af)*

BEPPIE: *(trekt de brief open en leest)*

Dear family,

Here's the ticket I've promised. I 'am waiting for Bella at the airport on July the 16th at

about 4 o'clock. I hope she'll be there.

Your aunt Isadora.

Kijk eens aan, 16 juli, dat is al over drie dagen.

Negende toneel

(Beppie, Klaas)

KLAAS: *(komt paniekerig op)* Beppie, de controleur van de ziektewet

is er, je moet doen alsof ik er heel slecht aan toe ben. (*Duikt op de bank*)

BEPPIE: We hebben de brief van tante Isadora ook gekregen.

KLAAS: Dat doet er nu niet toe. Het enige wat telt is dat de controleur niet doorheeft dat ik niet echt onder een olifant heb gezeten. (*Er wordt geklopt*)

(*Klaas met een zielige stem*) Binnen.

Tiende toneel

(*Beppie, Klaas, Loes*)

LOES: Goedemorgen, ben ik hier bij (*kijkt op een papier*) Klaas Vaak?

KLAAS: Zeg maar gerust, zieke Klaas Vaak... auw, auw, wat heb ik een pijn.

LOES: Dus ik ben hier goed? Ja, ik werd net gebeld door het bedrijf waar u werkt. Ze vroegen of ik zo snel mogelijk langs kon komen om te kijken hoe het met u gaat, want u zou onder een olifant gezeten hebben of zoiets?

BEPPIE: Niet helemaal hoor, alleen zijn been maar.

LOES: Nou, alleen zijn been, dat lijkt me al pijnlijk genoeg.

KLAAS: Zeg dat wel.

LOES: Zei u iets?

BEPPIE: Nee hoor, hij zei niets, dat was een uitroep van pijn.

LOES: Meneer, is de pijn zo erg dat u geen broek om uw benen kunt verdragen?

KLAAS: Oh mevrouw, het is zo erg, als ik mijn huid kon uittrekken, deed ik dat ook nog.

LOES: Maar meneer, dan moet u zo snel mogelijk naar het ziekenhuis. Ik bel direct een ambulance voor u. (*loopt naar de telefoon*)

KLAAS: Ho, ho, wacht even, dat van die huid, dat was maar bij wijze van spreken.

BEPPIE: Ja, mijn man overdrijft altijd nogal zwaar.

LOES: Oh gelukkig maar, ik dacht al dat zijn been misschien wel helemaal verbrijzeld was.

KLAAS: Ach, het valt wel mee, ik ben een harde hoor.

LOES: Ja, dat moet wel. Tjonge, onder een olifant en dan alleen maar zo'n klein schaafwondje...

BEPPIE: Maar wel heel diep...

KLAAS: Ja, wel ontzettend diep. Maar zeg, hoe heet u eigenlijk?

LOES: Oh pardon, door alle consternatie ben ik helemaal vergeten mijn naam te noemen, sorry. Mijn naam is Loes Zijlstra.

KLAAS: Zeg maar Loes met de gevulde bloes, hahahaha...

BEPPIE: Klaas, gedraag je!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto